

² LINNÉS faderlige vän JOHAN STENSSON ROTHMAN, provincialmedicus i Kronobergs län och lektor vid Wexjö gymnasium, synes af LINNÉ hafva blifvit föreslagen till ledamot af akademien, men ej antagen.

³ Jfr bref. 182. — »S. Britta löök, om hwilkens dråpeliga effect emot mullwader, så ofta blifwit talt i Stockholm och Wettenskaps Academien, war förnemsta ordsaken hwarföre jag stäldt hemresan genom Wadstena, at där få se hwad det wore för en härl. löök. Denna löök war här almänt bekant och kallades Munk-löök, växte ymnogt i klåster-trägården och förmentes wara hitförd ifrån Italien af S. BRITTA. Men jag blef flat, då jag förmente mig få se en mycket sälsam växt, och i det stället måtte upptaga Gottländska Ramsen [*Allium ursinum* L.] . . . *Sic minuit præsentia famam*» (Öl. res. s. 339).

⁴ Amiralitets-apotekaren i Stockholm JOH. JUL. SALBERG.

⁵ *Allium Scorodoprasum* L.

⁶ Afses afhandlingen *En sälsam Swamp* [*Phallus inpuudicus* L.] funnen i Småland af Assessor JOHAN ROTHMAN, *Med. Doct.* (Vet. Ak. Handl. 1742 s. 19). — Med »de latinska acter» afses Vetenskaps-societens Acta.

⁷ Assessor JOH. MORÆI *Beskrifning öfwer Ängens skötsel kring Faluns Bergslag* (Handl. 1742 s. 28) och Professor CARL LINNÆ *Förteckning, af Färgegräs, som brukas på Gotland och Öland* (s. st. s. 20).

195.

Det woro en förbättring för Lappska oeconomien om någor skogslapp, där mycken Asp-skog finnes, wille först begynna at giöra elgar till sin fänad, och landet fick sedermera wänia sig mera wid det slaget; men då måste Asp och wide blifwa mer allmän skog; nog tror jag at Elgar skulle blifwa flinka slädlöpare, men twiflar om de blefwo kiäcka dragare.

C. L.

I Vet. Akad:s bibliotek efter slutet af en insänd afhandling, innehållande ett förslag att tämja elgar, hwilka författaren anser genom uppfödande under flera generationer i djurgårdar skulle blifwa allt tamare, »til dess man omsider såsom Renen och Geten finge se Elgars härliga och talrika hjordar winter och sommar drifwas i wall». Han uttalar den förhoppningen, att de kungliga skola finna detta »upmuntran wärdt wid de Kongl. Djurgårdarne; som MERCURIUS, efter den Grækiska Ålderdomens witnesbörd, förtjente hos dem Gudanamn för det han lärde sin tids allenast med stekande under Afgudaoffren wanda folck, at äfwen kunna koka kjøtt, huru mycket högre namn skall den icke förtjena, som befordrar et folck til större förråd af mat och kjøtt at lägga i grytan». — LINNÉ har härtill fogat ofwanstående få rader. I Vet. Akad:s protokoll finnes detta project icke omnämndt; förmodligen blef det insändt 1742, för hvilket år dessa äro mycket ofullständiga.